

der ikke at kunne være Trang til Forøgelsen af deres Antal, og hvor Dnffet derom maatte opstaae, turde det derfor nærmest være fremkaldt af en Bestræbelse efter at erholde større Laan, end de nuværende Foreninger ville indrømme. Men en saadan Bestræbelse bør formeentlig ikke opmuntres, da det ikke blot i Almindelighed er libet ønskeligt, at Pengemarkedet fyldes med et større Antal af saadanne Effecter, end den dertil disponible Capitalsformue kan bære, men derhos er af største Vigtighed for den offentlige Credit, at de Erfaringer, som de bestaaende Foreninger med en prøvet Organisation have havt Leilighed til at gjøre, komme til at bære Frugter med Hensyn til Værdiansættelserne og Forvaltningen af alle herhenhørende Omsetninger. Der er herved ikke Tale om at ubelufte Dprettelsen af nye Foreninger, men kun om at forbeholde den lovgivende Magt fuld Frihed til i hvert enkelt Tilfælde at afgjøre, hvorvidt en Udvidelse er tilraadelig og til hvilke Betingelser det da maatte være rigtigt at knytte de Begunstigelser, ved hvilke Staten paatager sig et moralsk Ansvar ligeoverfor de baade offentlige og private Midler, der betroses disse under offentlig Control stillede Indretninger.

Udvalgets Mindretal, Andræ, formener, at Indførelsen af Serier paa den af Majoriteten i Forslag bragte Maade ikke for Tiden vil medføre Fordele, der kunne opveie Ulemperne ved en Deling af Obligationsmassen og en tilsvarende Begrænsning af det solidariske Ansvar, hvorpaa den hviler. Da Bestemmelsen i § 2, hvor rigtig den end i og for sig maatte være, dog neppe af formelle Grunde passende vil kunne finde sin Plads i nærværende Lov, troer Minoriteten saaledes i det Hele at burde freeraade Lovudskiftets Vedtagelse.

I Genhold til det her Anførte, skal Udvalgets Fleertal saaledes foreslaae at Landstinget vedtager et Lovforslag, saalydende:

Andræ.

Brasch.

M. B. Brunn.

Orla Lehmann,
Formand og Debfører.

Wesfely.

Forslag til Lov

om

Forandring af Loven af 20de Juni 1850 om Dprettelsen af Creditforeninger m. m.

§ 1.

Indenrigsministeriet bemyndiges til at lade de Creditforeninger, hvem det har tillagt de i Lov 20de Juni 1850 ommeldte Begunstigelser, fremdeles beholde disse, uanset at det i deres Statuter maatte vedtages, at Indtrædelse af Interessenter og den tilsvarende Udstedelse af Creditforeningsobligationer skeer i Afdelinger eller Serier, saaledes at der ikke finder solidarisk Ansvarlighed Sted mellem de forskjellige Afdelinger — dog paa Betingelse af:

- at ingen Afdeling slttes, forinden den indeholder Interessenter for mindst 3 Millioner Rigsdaler;
- at Interessenterne i den senest sluttede Afdeling og i den nærmest paafølgende nye Afdeling ere solidarisk ansvarlige for hverandre, indtil den nye Afdeling har Interessenter for mindst 1 Million Rigsdaler, og
- at for alle Interessenter, der indtræde i Foreningen, efterat første Serie er sluttet, Retten til Omfriending af deres oprindelige Gjæld som Følge af den statutmæssige aarlige Amortisation bortfalder, saasnart den Serie, hvortil de høre, er afsluttet.

Underændringsforslag af Wesfely:

ad b. „1 Million“ forandres til „3 Millioner.“

§ 2.

De i Lov af 20de Juni 1850 omhandlede Begunstigelser for Creditforeninger og Laanekasser for Grundeiere kunne for Fremtiden ikkun meddeles ved Lov.